

K E N D E L S E

afsagt den 4. januar 2008 af Vestre Landsrets 8. afdeling
(dommerne Torben Geneser, Peter Buhl og Kim Sommer (kst.))
i kæresag V.L. S-2427-07

Anklagemyndigheden

mod

Domfældte

CPR nr. (1971)

(advokat Henning Søgaard, Aalborg).

Den påkærede kendelse er afsagt af Retten i Aalborg den 5.
november 2007 (SS 21-3504/07).

Kæremålet har været mundtligt forhandlet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at længstetiden
for ophold i institution forlænges i 1 år.

Domfældte

har påstået stadfæstelse.

Kriminalforsorgen, Afdelingen i Nordjylland, har i en udtalelse, der er modtaget af anklagemyndigheden den 26. november 2007, anført:

"...

Tilsynet med Domfældte er uændret siden sidste udtalelse. Domfældte har udover samtaler med

Kriminalforsorgen og behandlende læge også samtaler med misbrugscentret i Hobro.

Domfældte profiterer af den støtte, som han både får på **Inst.** og misbrugscentret.

Domfældte ses dog fortsat at være sårbar i forhold til tilbagefald til misbrug og dermed risiko psykotiske reaktioner.

Det vurderes fortsat at vigtigt, at foranstaltningen giver mulighed for at **Domfældte** kan indlægges i henhold til dom og længstetid for ophold forlænges med 1 år."

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at **Inst.** er en institution som anført i straffelovens § 69, og at

Domfældtes ophold på **Inst.** skal medregnes i længstetiden i henhold til behandlingsdommen, idet det er som følge af behandlingsdommen og en tidligere idømt foranstaltning, han opholder sig der. Det gør ikke nogen forskel, at han opholder sig frivilligt på **Inst.**. Det gøres endvidere gældende, at betingelserne for at forlænge længstetiden er opfyldt.

Domfældte har gjort gældende, at behandlingsdommen alene vedrører ophold på psykiatrisk afdeling, ikke ophold på en institution som **Inst.**. Kendelsen af 5. juli 2006 kan ikke anses som en ændring af foranstaltningen idømt ved behandlingsdommen. Hans frivillige ophold på **Inst.** skal derfor ikke medregnes i længstetiden i henhold til behandlingsdommen. Han sætter ikke spørgsmålstegn ved den idømte foranstaltning, og han er indforstået med, at der stadig er mulighed for indlæggelse på psykiatrisk afdeling.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Dommerne Torben Geneser og Kim Sommer udtaler:

Domfældte blev ved dommen afsagt af Retten i Nibe den 19. maj 2005 anset for omfattet af straffelovens § 69 og

idømt foranstaltning som nævnt i § 68, 2. pkt., idet han blev dømt til at undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Det fremgår af straffelovens § 69 a, at medfører en foranstaltning efter § 69, at den dømte skal anbringes i institution, eller giver foranstaltningen mulighed herfor, fastsættes en længstetid på 5 år for denne foranstaltning og en længstetid for opholdet, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år. I overensstemmelse hermed blev det ved dommen fastsat, at længstetiden for den idømte foranstaltning er 5 år, og at længstetiden for [redacted] Domfældtes ophold på hospital for sindslidende er 1 år.

Det fremgår af cirkulæreskrivelse af 10. juni 1988, at såvel frivillige indlæggelser som tvangsindlæggelser på psykiatriske sygehusafdelinger efter Justitsministeriet opfattelse bør medregnes ved beregningen af længstetiden for ophold. Den af retten fastsatte tidsbegrænsning for opholdet angår den samlede varighed af de perioder, hvori den pågældende har været indlagt. Er der tale om flere indlæggelser, afbrudt af udskrivninger, skal der således ved beregningen af længstetiden ske en sammenlægning af de perioder, hvori den pågældende har været indlagt.

[redacted] Domfældte [redacted] havde siden den 15. marts 2004 opholdt sig på [redacted] Institution [redacted], og efter afsigelsen af dommen opholdt han sig fortsat der på frivillig basis.

Den 5. juli 2006 afsagde Retten i Nibe kendelse om, at "Den ved Nibe Rets dom af 19. maj 2005 fastsatte længstetid for ophold på institution forlænges frem til den 19. maj 2007". Det må anses for forudsat ved denne kendelse, at opholdet på **Inst.** ved beregningen af længstetiden skal betragtes på samme måde som ophold på psykiatrisk afdeling. Kendelsen kan ikke antages at indebære en ændring af den idømte foranstaltning.

Efter afsigelsen af kendelsen af 5. juli 2006 har **Domfældte** fortsat opholdt sig på **Inst.**, idet han dog var indlagt på psykiatrisk afdeling fra den 26. oktober til den 7. november 2006.

Inst. er efter det oplyste en selvejende institution, der betegner sig som et særligt botilbud for voksne sindslidende. **Inst.** er ikke en psykiatrisk afdeling, og **Domfældtes** ophold på **Inst.** er derfor ikke en anbringelse i henhold til dommen af 19. maj 2005, der skal medregnes ved beregningen af længstetiden for ophold.

Bestemmelsen i kendelsen af 5. juli 2006 om, at "Den ved Nibe Rets dom af 19. maj 2005 fastsatte længstetid for ophold på institution forlænges frem til den 19. maj 2007", har kunnet give anledning til tvivl om, hvorvidt der også efter den 19. maj 2007 kunne ske indlæggelse på psykiatrisk afdeling i henhold til dommen. Konklusionen i den påkærede kendelse af 5. november 2007 må antages at være formuleret som sket med henblik på at fastslå, at denne mulighed består. Siden dommen af 19. maj 2005 har **Domfældte** kun været indlagt på psykiatrisk afdeling i knap to uger, og der er derfor fortsat mulighed for anbringelse på psykiatrisk

afdeling i godt 11½ måned inden for længstetiden på 5 år for foranstaltningen.

Der er herefter ikke anledning til på nuværende tidspunkt at fastsætte en ny længstetid for opholdet.

Vi stemmer derfor for, at anklagemyndighedens påstand ikke tages til følge.

Dommer Peter Buhl udtaler:

Jeg er enig med flertallet i, at **Inst.** ikke er en psykiatrisk afdeling, og **Domfældtes** ophold på **Inst.** er derfor som udgangspunkt ikke en anbringelse i henhold til dommen fra 19. maj 2005, der skal medregnes ved beregningen af længstetiden for ophold i henhold til behandlingsdommen.

Efter det oplyste om **Domfældtes** behandlingsbehov må hans ophold på **Inst.** imidlertid anses for reelt at udgøre foranstaltningen i henhold til behandlingsdommen og derved træde i stedet for ophold på psykiatrisk afdeling. Jeg er derfor enig med anklagemyndigheden i, at **Domfældtes** ophold på denne institution skal medregnes ved beregningen af længstetiden.

Efter de foreliggende oplysninger findes det forsat formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, at **Domfældte** har ophold på institution, ligesom der foreligger særlige omstændigheder, således at længstetiden kan forlænges med yderligere 1 år.

Jeg stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand til følge.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

T h i b e s t e m m e s:

Anklagemyndighedens påstand om fastsættelse af en ny
længstetid for opholdet tages ikke til følge.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Torben Geneser

Peter Buhl

Kim Sommer

(kst.)

cfr.
